ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Του Τμήματος
ΚΕΜΠ ΚΡΥΟΝΕΡΙΟΥ
Αριθμός Αδείας
4537

ΕΛΤΑ
Hellenic Post

ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 1973/05 ΚΕΜΠ ΚΡΥΟΝΕΡΙΟΥ

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΙΝΕ/ΓΣΕΕ Τεύχος 217, Ιούνιος 2014

ΙΝΕ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΓΣΕΕ

- **Νέοι και Πολιτικές Απασχόλησης**
- **Η απεργία και το πείραμα αυτοδιαχείρισης στην ΕΡΤ**
- **Η Εμπορική – Εταιρική Σχέση (TTIP) ΗΠΑ – Ε.Ε. και η Ελλάδα**

• Ευρωπαϊκό πρόγραμμα για την πράσινη ανάπτυξη και την απασχόληση 2013-2015 • Δραστηριότητες του ΙΝΕ/ΓΣΕΕ

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΓΣΕΕ

Τεύχος 217, Ιούνιος 2014

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Οι πολιτικές απασχόλησης που σχεδιάζονται και εφαρμόζονται στην Ελλάδα, είναι άμεσα συνυφασμένες με την ευρωπαϊκή στρατηγική για τη νεολαία, τις πολιτικές απασχόλησης και τις κατευθυντήριες οδηγίες με βάση την Ευρώπη 2020 και την πολιτική που υπαγορεύει το Μεσοπρόθεσμο Δημοσιονομικό Πρόγραμμα, ενώ οι δεσμεύσεις αυτών, (τα μνημόνια), περιλαμβάνουν δράσεις σε πολλαπλά επίπεδα (επιδοματική πολιτική, εξεύρεση εργασίας, ασφάλεια, υγεία, εκπαίδευση κ.ά.). Με βάση το πλαίσιο αυτό σχεδιάζονται και υλοποιούνται μια σειρά από προγράμματα υποστήριξης των νέων και αντιμετώπισης των προβλημάτων τους. Σε αυτό το τεύχος της ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ, παρουσιάζεται άρθρο σχετικά με τις πολιτικές απασχόλησης των νέων στην Ευρωπαϊκή Ένωση, το πείραμα αυτοδιαχείρισης στην ΕΡΤ, καθώς επίσης και άρθρο για την Διατλαντική Εμπορική Συμφωνία ΗΠΑ – ΕΕ. Τέλος, παρουσιάζονται οι δραστηριότητες του ΙΝΕ/ΓΣΕΕ.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ • ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΓΣΕΕ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Γιάννης Παναγόπουλος
ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ: Σάββας Ρομπόλης, Γιάννης Κουζής, Βασίλης Παπαδόγαμβρος
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: Σάββας Ρομπόλης
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ: Γ. Κολλιάς, Δ. Κατσορίδας
ΓΡΑΦΕΙΑ: Ιουλιανού 24 Αθήνα, Τηλ: 210 8202247, Fax: 210 8202202
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ: www.inegsee.gr • **ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:** vpetrak@inegsee.gr
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΚΑΜΠΥΛΗ, Αντιγόνης 60, Τηλ: 210 5156820, Fax: 210 5156811

ΝΕΟΙ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ

Πέννυ Γεωργιάδου

Εισαγωγή

Οι πολιτικές απασχόλησης που σχεδιάζονται και εφαρμόζονται στην Ελλάδα είναι άμεσα συνυφασμένες με την Ευρωπαϊκή στρατηγική για τη νεολαία, τις πολιτικές απασχόλησης και τις κατευθυντήριες οδηγίες με βάση την Ευρώπη 2020 και την πολιτική που υπαγορεύει το Μεσοπρόθεσμο Δημοσιονομικό Πρόγραμμα, ενώ οι δεσμεύσεις αυτών, τα μνημόνια και οι πολιτικές, περιλαμβάνουν δράσεις σε πολλαπλά επίπεδα (επιδοματική πολιτική, εξεύρεση εργασίας, ασφάλεια, υγεία, εκπαίδευση κα.).

Με βάση το πλαίσιο αυτό σχεδιάζονται και υλοποιούνται μια σειρά από προγράμματα υποστήριξης των νέων και αντιμετώπισης των προβλημάτων τους. Κρίνοντας ωστόσο εκ του αποτελέσματος και λαμβάνοντας υπόψη τα στοιχεία για την ανεργία των νέων, τις συνθήκες και τους όρους εργασίας τους, τις δυνατότητες πρόσβασης τους στην παιδεία και στην υγεία, τη συντελούμενη «εξαγωγή εγκεφάλων», την κατά συρροή υιοθέτηση της τάσης συμβίωσης των νέων με τους γονείς, γίνεται αντιληπτό ότι η ανάγκη για λήψη συνεκτικών μέτρων που θα καταπολεμούν αποτελεσματικά την ανεργία, θα διασφαλίζουν την εξεύρεση εργασίας ή και την ενίσχυση τους με γνώσεις και δεξιότητες που θα οδηγήσουν σε αυτό μαζί με τη διασφάλιση ενός ελάχιστου επιπέδου διαβίωσης και ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, αποτελούν σήμερα όσο ποτέ άλλοτε αδήριτες ανάγκες για το σύνολο του πληθυσμού αλλά και για τους νέους ειδικότερα.

Κύρια χαρακτηριστικά της απασχόλησης των νέων στην Ελλάδα και στην Ευρώπη

Οι νέοι, ηλικίας 15-24 ετών, είναι σήμερα στην Ελλάδα 1.098.400 άτομα και αντιστοιχούν στο 10% περίπου του συνολικού πληθυσμού της χώρας (ΕΛΣΤΑΤ, 1ο τρίμηνο 2014). Από αυτούς, 131.300 άτομα είναι εργαζόμενοι και 172.100 άτομα είναι άνεργοι. Το ποσοστό ανεργίας στους νέους ηλικίας 15-24 ετών προσεγγίζει το 56,7% και είναι το μεγαλύτερο της Ε.Ε.

Άλλες χώρες της ΕΕ που παρουσιάζουν τα υψηλότερα ποσοστά μετά την Ελλάδα, είναι οι χώρες που βρίσκονται σε κρίση, όπως η Ισπανία όπου η ανεργία των νέων 15-24 ετών προσεγγίζει το ποσοστό 53,9%, η Ιταλία με 42,8%, η Πορτογαλία με 35,9%. Στον αντίποδα βρίσκονται χώρες όπως η Γερμανία (7,9%), η Αυστρία (8,7%) και η Ολλανδία (9,8%).

Συνολικά στην Ευρώπη, το Μάρτιο του 2014 (Eurostat), πάνω από 5,2 εκατ. νέοι κάτω των 25 ετών στα 27 κράτη – μέλη της Ε.Ε. είναι άνεργοι, με το ποσοστό ανεργίας στην ηλικιακή αυτή κατηγορία να ανέρχεται στο 22,4% (23,6% στις χώρες της Ευρωζώνης).

Επιπλέον, υπολογίζεται ότι στην Ε.Ε., πάνω από 7,5 εκατ. νέοι ηλικίας 15-24 ετών, δεν εργάζονται, ούτε σπουδάζουν, ούτε συμμετέχουν στην επαγγελματική κατάρτιση (οι λεγόμενοι **"NEETs"** – "not in employment, education or training"). Ο αριθμός αυτός αυξάνεται σε 14 εκατομμύρια άτομα αν συνυπολογιστούν και οι νέοι ηλικίας 25-29 ετών[1].

Το κόστος της μη ένταξης των νέων στην αγορά εργασίας, υπολογίζεται ότι ισοδυναμεί με 1.21% του ΑΕΠ της Ε.Ε. και είναι περίπου 153 δις /έτος[2].

Όμως, ιδιαίτερα σημαντικό στοιχείο και σε σχέση με τους νέους που εργάζονται, αποτελεί η διαφοροποιημένη μισθολογική τους μεταχείριση σε σχέση με τους μεγαλύτερους σε ηλικία εργαζόμενους σε μια σειρά χώρες της Ε.Ε.

Με βασικό επιχείρημα ότι για την καταπολέμηση της νεανικής ανεργίας, απαιτείται η διευκόλυνση της ένταξής τους στην αγορά εργασίας, πολλές χώρες - έχοντας υιοθετήσει τη νεοφιλελεύθερη προσέγγιση - έχουν θεσπίσει χαμηλότερους κατώτατους μισθούς για τους νέους, με αποτέλεσμα αυτή η κατηγορία των εργαζομένων να αποτελεί τον κύριο πυρήνα ενός συνεχώς αυξανόμενου εργατικού δυναμικού, το οποίο είναι εξαιρετικά ευέλικτο και χαμηλά αμειβόμενο.

Η πλέον πρόσφατη έκθεση του Eurofound (2013)[3] αναφορικά με τις εξελίξεις στη διαμόρφωση των μισθών στην Ε.Ε., αποδεικνύει του λόγου το αληθές, καθώς σε αυτή καταγράφονται 13 κράτη – μέλη στα οποία υπάρχει διαφοροποιημένος κατώτατος μισθός για ειδικές κατηγορίες εργαζομένων, κύρια των νέων, είτε αυτοί εργάζονται κανονικά, είτε εργάζονται υπό καθεστώς μαθητείας / εκπαίδευσης ή κατάρτισης. Σε μια σειρά χώρες όπως σε Βέλγιο, Ολλανδία, Γαλλία, Ιρλανδία, Λουξεμβούργο, Μάλτα Ολλανδία, Πολωνία, Βρετανία, υφίσταται χαμηλότερος κατώτατος μισθός για νέους που μπορεί να κυμαίνεται μεταξύ 60%-90% του εθνικού κατώτατου μισθού, διαφοροποιούμενος όχι μόνο ανά ηλικία (16 – 20 ετών) αλλά και σε σχέση με το καθεστώς απασχόλησης, δηλαδή απασχόληση με μαθητεία ή άλλη μορφή εκπαίδευσης / κατάρτισης. Σε ορισμένες μάλιστα χώρες (π.χ. Γαλλία,

1. Βλ. σχετικά, http://www.eurofound.europa.eu/publications/htmlfiles/ef1254.htm

2. Βλ. σχετικά, NEETs - Young people not in employment, education or training: Characteristics, costs and policy responses in Europehttp://www.eurofound.europa.eu/publications/htmlfiles/ef1254.htm

3. Βλ. Σχετικά, Eurofound (2013), "Developments in collectively agreed pay 2013", http://www.eurofound.europa.eu/eiro/studies/tn1404020s/index.htm

Ολλανδία), ο μισθός των μαθητευομένων ή των «καταρτιζομένων» μπορεί να ανέρχεται αναλόγως του επαγγέλματος ή της ειδικότητας ακόμα και στο 25%-30% του εθνικού κατώτατου μισθού.

Εκτός από τη μισθολογική ευελιξία, η οποία μεταφράζεται σε χαμηλότερες αμοιβές, οι νέοι κατά κανόνα και προκειμένου να «ενταχθούν στην αγορά εργασίας» αναγκάζονται να εργάζονται σε σημαντικά μεγαλύτερο ποσοστό σε σχέση με άλλες ηλικιακές κατηγορίες, με άτυπες, ευέλικτες και εξαιρετικά επισφαλείς μορφές εργασίας, με προσωρινή απασχόληση, με συμβάσεις ορισμένου χρόνου, με ωρομίσθια απασχόληση[4].

Τέλος, αξίζει ακόμα να επισημανθεί ότι κατά την περίοδο της κρίσης, σύμφωνα με έκθεση του Eurofound[5], προκύπτει ότι σχεδόν το 50% των νέων στην ΕΕ ζουν σε νοικοκυριά που βιώνουν κάποια μορφή στέρησης ή φτώχειας, ενώ ο αριθμός των νέων ανθρώπων που ζουν με τους γονείς τους, έχει αυξηθεί από 44% το 2007 σε 48% το 2011.

Οι εξελίξεις αυτές σε συνδυασμό και με την σημαντική αύξηση της ανεργίας καθώς και της μακροχρόνιας ανεργίας και της ανασφάλειας, έχουν σοβαρές αρνητικές συνέπειες ως προς την ανεξαρτησία των νέων, τη μετάβαση τους στην ενήλικη ζωή, την ψυχική και πνευματική τους υγεία, ενώ ελλοχεύουν κίνδυνοι κοινωνικού αποκλεισμού και κοινωνικής αποξένωσης τους.

Στην Ελλάδα ειδικότερα, και ενώ συνεχίζεται η περίοδος της βαθιάς ύφεσης και κρίσης, αξίζει να σημειωθεί ότι:

- επίδομα ανεργίας μεταξύ των νέων ανέργων 15-30 ετών λαμβάνει μόνο ένα μικρό ποσοστό της τάξης του 15% (ΟΑΕΔ, Δεκέμβριος 2013)
- πρόσφατα (2012) θεσμοθετήθηκε για πρώτη φορά ο διαφοροποιημένος μειωμένος μισθός για τους νέους κάτω των 25 ετών. Με το νόμο 4046/12 ψηφίστηκε η μείωση του βασικού μισθού κατά 22% (ο κατώτατος μισθός διαμορφώνεται πλέον στα 586,08€) και για τους εργαζόμενους κάτω των 25 ετών μείωση κατά 32%, δηλαδή 510,95€. Εφόσον αφαιρεθούν από το ποσό αυτό οι ασφαλιστικές και φορολογικές κρατήσεις του εργαζόμενου, ο καθαρός μηνιαίος μισθός είναι **476,35€** και για τον εργαζόμενο κάτω των 25 ετών είναι **426,64€**, για 8ωρη απασχόληση
- παρουσιάστηκε με ένταση ένα νέο φαινόμενο, αποκαλούμενο «διαρροή εγκεφάλων» (brain drain)6. Σύμφωνα με έρευνα του Πανεπιστημίου Μακεδονίας, η βασική αιτία της διαρροής εγκεφάλων είναι ότι η Ελλάδα δεν έχει μετακινηθεί στην αλυσίδα παραγωγής της αξίας, ώστε να παράγει πιο σύνθετα προϊόντα και υπηρεσίες (έντασης γνώσης/τεχνο-

4. Βλ. σχετική έκθεση Eurofound (2013), "Working conditions of young entrants to the labour market" http://www.eurofound.europa.eu/ewco/studies/tn1306013s/tn1306013s.htm

5. Βλ. σχετικά, Eurofound (2014), "Social situation of young people in Europe" http://www.eurofound.europa.eu/publications/htmlfiles/ef1404.htm?utm_source=newsrelease&utm_medium=mnd&utm_campaign=youthsocialsituation20140325

6. «Το φαινόμενο της διαρροής εγκεφάλων περιλαμβάνει συνήθως τις ροές πτυχιούχων από τις λιγότερο αναπτυγμένες Χώρες προς τις αναπτυγμένες, ενώ οι αντίστοιχες ροές μεταξύ των αναπτυγμένων κρατών αναφέρονται ως «κυκλοφορία εγκεφάλων» (Λόης Λαμπριανίδης).

λογίας). Έτσι ουσιαστικά υπάρχει περιορισμένη ζήτηση για πτυχιούχους και όχι υπερπροσφορά πτυχιούχων, όπου η Ελλάδα συνεχίζει να βρίσκεται σε χαμηλά ποσοστά όσον αφορά τα Ευρωπαϊκά δεδομένα. Εξάλλου, σύμφωνα με το Λ. Λαμπριανίδη ενώ στις αναπτυγμένες χώρες η ανεργία μειώνεται όσο αυξάνεται το εκπαιδευτικό επίπεδο, στην Ελλάδα δεν συμβαίνει το ίδιο. Σύμφωνα με την έρευνα, περίπου 114.000 - 139.000 Έλληνες επιστήμονες εργάζονται στο εξωτερικό.

- Η όλη κατάσταση επιδεινώνεται από το γεγονός ότι δεν υφίσταται κανένα δίχτυ ελάχιστης κοινωνικής προστασίας (η μοναδική χώρα της Ευρωζώνης), το οποίο να διασφαλίζει ένα ανεκτό όριο διαβίωσης, που θα προσδιορίζεται από τις βασικές ανάγκες.

Τα στοιχεία αυτά, όπως προαναφέρθηκαν, ιδιαίτερα στην Ελλάδα αλλά και για την Ευρώπη γενικότερα, αναδεικνύουν την **ανεργία των νέων ως το σοβαρότερο πρόβλημα** και επιβάλλουν την αναγκαιότητα αντιμετώπισης της με επείγοντα τρόπο στο πλαίσιο της άσκησης των οικονομικών και κοινωνικών πολιτικών.

Ευρωπαϊκή πολιτική για την ανεργία των νέων - Κύριες κατευθύνσεις

Η **Στρατηγική της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τη νεολαία**[7], για τα έτη 2010 – 2018, όπως εγκρίθηκε και από το Συμβούλιο το Νοέμβριο του 2009, θέτει 2 βασικούς στόχους:

- να παρασχεθούν **στους νέους περισσότερες και ίσες ευκαιρίες**, κύρια στους τομείς εκπαίδευσης και αγοράς εργασίας
- να ενθαρρυνθούν οι **νέοι ώστε να συμμετέχουν ενεργά στην κοινωνία** (ενεργοί πολίτες) και να διαμορφωθούν όροι κοινωνικής ένταξης και αλληλεγγύης.

Η προτεινόμενη στρατηγική, στην **΄Εκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής του 2012**[8] (η οποία συντάσσεται ανά τριετία), συμπληρωματικά ως προς τους στόχους και το περιεχόμενο της στρατηγικής που τίθεται από την **«Ευρώπη 2020»**, προτείνει πρωτοβουλίες σε 8 πεδία δράσης:

- Εκπαίδευση και κατάρτιση
- Απασχόληση και επιχειρηματικότητα
- Υγεία και ευημερία
- Συμμετοχή
- Εθελοντικές δραστηριότητες
- Κοινωνική ένταξη
- Νεολαία και κόσμος
- Δημιουργικότητα και πολιτισμός

Το σύνολο των προτεινόμενων πολιτικών προβλέπεται να πραγματοποιηθεί μέσα από το πρόγραμμα «Νεολαία σε Δράση» και πυρήνας όλων των δράσεων αποτελεί η αντιμετώπιση της ανεργίας των νέων.

Στη συνέχεια, το **Νοέμβριο του 2013**, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δημοσιοποίησε, την **πολιτική της για την καταπολέμηση της**

7. Βλ. σχετικά, http://ec.europa.eu/youth/policy/youth_strategy/index_en.htm

8. Βλ. σχετικά, http://europa.eu/rapid/press-release_IP-12-948_el.htm

ανεργίας των νέων [9]. Κεντρική πολιτική παρέμβαση της Ε.Ε. για την καταπολέμηση της ανεργίας των νέων, αποτελεί το πρόγραμμα «**Εγγύηση για τη νεολαία**» (Youth Guarantee), του οποίου οι βασικές κατευθυντήριες αρχές και δράσεις, υιοθετήθηκαν με απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Υπουργών στις 22 Απριλίου 2013 ως τμήμα του «Πακέτου Απασχόλησης» (Employment Package) και μετά από σχετική πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής[10].

Το πρόγραμμα είναι βασισμένο κύρια στις εμπειρίες της Αυστρίας και της Φιλανδίας, χώρες με ισχυρές παρεμβάσεις στην αγορά εργασίας με στόχο την απασχόληση των νέων.

Στο πλαίσιο της «Εγγύησης για τη νεολαία», προβλέπεται να παρασχεθεί στους νέους κάτω των 25 ετών που δεν μπορούν να βρουν θέση απασχόλησης, η εναλλακτική δυνατότητα πρακτικής άσκησης, μαθητείας ή περαιτέρω εκπαίδευσης εντός τεσσάρων μηνών από την αποφοίτησή τους από την επίσημη εκπαίδευση ή από την απώλεια της θέσης εργασίας τους.

Το Συμβούλιο έχει αποφασίσει τη χρηματοδότηση μέτρων και προγραμμάτων στο πλαίσιο της «Εγγύησης για τη Νεολαία» από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (ΕΚΤ), ύψους 10 δις Ευρώ κατά την προγραμματική περίοδο 2014-2020.

Επιπρόσθετα, η «Εγγύηση για τη νεολαία» συμπληρώνεται και από ένα δεύτερο κοινοτικό πρόγραμμα, τη λεγόμενη **«Πρωτοβουλία Απασχόλησης Νέων»** (Youth Employment Initiative, YEI). Στο πλαίσιο αυτής της πρωτοβουλίας, θα χρηματοδοτηθούν στοχευμένες δράσεις και προγράμματα σε νέους εκτός εργασίας, εκπαίδευσης και κατάρτισης (NEETs), ύψους 3 δις Ευρώ, σε περιφέρειες και περιοχές της Ε.Ε. με ποσοστά ανεργίας των νέων άνω του 25%.

Τα κράτη – μέλη, καλούνται να υποβάλλουν προς την Ε.Ε. συγκεκριμένα **«Σχέδια Υλοποίησης της Εγγύησης για τη Νεολαία»** (Youth Guarantee Implementation Plans, YGIPs) έως την άνοιξη του 2014, ενώ τα κράτη – μέλη με πολύ υψηλά ποσοστά ανεργίας νέων, πάνω από 25%, όπως η Ελλάδα, έως το Δεκέμβριο του 2013.

Επιπλέον, ιδιαίτερη βαρύτητα δίδεται στην ενίσχυση πρωτοβουλιών που προωθούν την κινητικότητα των νέων καθώς και τη διασυνοριακή μετακίνηση (πρόγραμμα EURES, Erasmus).

Στην κατεύθυνση αυτή, συστήνεται στα κράτη μέλη η μεταρρύθμιση των λειτουργιών των δημοσίων υπηρεσιών απασχόλησης, με σκοπό τη βελτίωση της αποτελεσματικότητάς τους μέσω συνεργειών με τον ιδιωτικό τομέα καθώς επίσης και η μεταρρύθμιση των συστημάτων επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης με ενίσχυση κύρια του θεσμού της μαθητείας.

Τα κράτη μέλη συμφώνησαν να δρομολογήσουν την Ευρωπαϊκή Συμμαχία για θέσεις Μαθητείας όπως και να εφαρμοστεί από το 2014 το Ποιοτικό πλαίσιο για τις περιόδους Πρακτικής Άσκησης. Τα

9. http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-13-464_en.htm

10. Βλ. σχετικά, http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2013:120:0001:0006:EN:PDF

προγράμματα αυτά έχουν σκοπό να συνδέσουν τον ιδιωτικό τομέα, τους κοινωνικούς εταίρους και τις επιχειρήσεις, με σκοπό τη δημιουργία ποιοτικών θέσεων μαθητείας.

Ως θετικό καινοτόμο στοιχείο για την Ε.Ε. και την αντιμετώπιση του προβλήματος της ανεργίας, κρίνεται σε οργανωτικό επίπεδο η ενεργός συμμετοχή των οργανώσεων των Ευρωπαίων κοινωνικών Εταίρων (ETUC, BussinesEurope, UEAPME, CEEP) η οποία επιβεβαιώνεται και με την υπογραφή συμφωνίας τον Ιούνιο του 2013 με τίτλο ***«Πλαίσιο δράσης για την απασχόληση των νέων» (Framework of Actions on Youth Employment).*** [11]

Τέλος, αξίζει να επισημανθεί, ότι όπως προβλέπεται και από τον Ευρωπαϊκό Κανονισμό 1303/2013[12], οριζόντια αρχή υλοποίησης των δράσεων αποτελεί η **Εταιρική σχέση και η πολυεπίπεδη διακυβέρνηση**. Σύμφωνα με αυτήν, κάθε κράτος μέλος ανάλογα με το θεσμικό και νομικό του πλαίσιο, οργανώνει εταιρική σχέση με τις αρμόδιες περιφερειακές και τοπικές αρχές. Η εταιρική σχέση περιλαμβάνει τις αρμόδιες δημόσιες αρχές, τους οικονομικούς και κοινωνικούς εταίρους και άλλους σχετικούς φορείς που εκπροσωπούν την κοινωνία των πολιτών (ΜΚΟ κ.α.). Σύμφωνα με την προσέγγιση της πολυεπίπεδης διακυβέρνησης τα κράτη μέλη προωθούν τη συμμετοχή όλων των προαναφερόμενων φορέων στην εκπόνηση **Συμφώνων Εταιρικής Σχέσης (ΣΕΣ)**, στη σύνταξη εκθέσεων προόδου κατά την προετοιμασία και εφαρμογή των προγραμμάτων, στις Επιτροπές παρακολούθησης κ.α. Προκειμένου να διευκολυνθεί η σύναψη Εταιρικής σχέσης, θα συνταχθεί και σχετικός κώδικας δεοντολογίας.

Εθνική πολιτική για την ανεργία των νέων – Κύριες δράσεις και μέτρα

Σε γενικές γραμμές, στην Ελλάδα, οι νέοι δεν τυγχάνουν ειδικών και στοχευμένων πολιτικών καταπολέμησης της ανεργίας. Τα προβλεπόμενα επιδόματα ανεργίας έχουν οριζόντιο χαρακτήρα ανεξαρτήτου ηλικίας, ενώ και το τακτικό επίδομα ανεργίας μειώθηκε από 430,75 ευρώ (9/2008) σε 360 ευρώ (3/2012).

Μοναδικό πρόσθετο βοήθημα αποτελεί το **επίδομα σε νέους 20-29 ετών (ή διαφορετικά επίδομα νεοεισερχόμενων, Απόφοιτοι ΑΕΙ)** το οποίο δικαιούνται άνεργοι 20-29 ετών εφόσον παραμένουν άνεργοι στα μητρώα ανέργων για ένα χρόνο. Το επίδομα αυτό είναι 73,97 ευρώ το μήνα και χορηγείται για 5 μήνες. Προϋπόθεση αποτελεί η συμπλήρωση του 20ου έτους ηλικίας ή η απόκτηση πτυχίου ή η απόλυση από το στρατό. Στην περίπτωση απόκτησης πτυχίου, για τη λήψη του επιδόματος προϋπόθεση αποτελεί η έκδοση κάρτας ανεργίας εντός 3 μηνών από τη λήψη του πτυχίου και η παραμονή σε ανεργία για ένα έτος. Στην περίπτωση επιδόματος μετά τη στράτευση, το επίδομα λαμβάνεται μετά από παραμονή σε ανεργία για ένα έτος. Ενδεικτικά, το έτος 2013 έλαβαν το συγκεκριμένο επίδομα

11. Βλ. σχετικά, http://www.etuc.org/sites/www.etuc.org/files/201306_Framework_of_Actions_Youth_Employment.pdf

12. Βλ. σχετικά, Κανονισμός 1303/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί καθορισμού κοινών διατάξεων για όλα τα Ευρωπαϊκά Διαρθρωτικά και Επενδυτικά Ταμεία (ΕΔΕΤ)

μόνο 4.800 άτομα (ΟΑΕΔ).

Επιπλέον, μέτρο επικουρικού χαρακτήρα ως προς την αντιμετώπιση της ανεργίας των νέων, αποτέλεσε η ηλικιακή διεύρυνση κατά το έτος 2013 του επιδόματος ενίσχυσης των μακροχρόνια ανέργων, το οποίο χορηγείται πλέον σε ανέργους από 20-66 ετών (ενώ πριν ήταν 45-65 ετών) και αφορά 200 ευρώ για 12 μήνες. Επίσης τα εισοδηματικό κριτήριο διαμορφώθηκε σε 10.000 ευρώ (ανώτερο οικογενειακό εισόδημα) από 5.000 που ίσχυε πριν.

Η Εθνική Πολιτική που εφαρμόζεται για την αντιμετώπιση της ανεργίας, πέραν της επιδότησης της ανεργίας, η οποία καλύπτει ένα μικρό μόνο μέρος των ανέργων και περιγράφεται παραπάνω, περιλαμβάνει μέτρα, δράσεις και προγράμματα τα οποία αποφασίζονται κατά κύριο λόγο από την Ευρωπαϊκή πολιτική, τις προτεραιότητες και τις κατευθύνσεις που αυτή θέτει και στη συνέχεια εξειδικεύονται σε εθνικό επίπεδο.

Στο πλαίσιο αυτό και σύμφωνα με το **Σύμφωνο Εταιρικής Σχέσης (ΣΕΣ)** για την περίοδο 2014-2020 του Υπουργείου Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, ως μία από τις κύριες αναπτυξιακές ανάγκες, σε συνάφεια και με τη Στρατηγική «Ευρώπη 2020», τίθεται **«η προώθηση της βιώσιμης και ποιοτικής απασχόλησης και η υποστήριξη της κινητικότητας των εργαζομένων».** Η παρέμβαση αυτή περιλαμβάνει 2 κατηγορίες ενεργειών. Βραχυπρόθεσμες δράσεις προσωρινού χαρακτήρα για την ανάσχεση της αύξησης της ανεργίας και μεσομακροπρόθεσμες δράσεις για την προώθηση της απασχόλησης με δράσεις μεταρρυθμιστικού χαρακτήρα. Αναγνωρίζοντας το ΣΕΣ ότι το 66% των ανέργων αναζητούν εργασία για πάνω από 1 έτος (30% των ανέργων έχουν συμπληρώσει 2 έτη ανεργίας), γεγονός που δημιουργεί έντονα κοινωνικά προβλήματα και πιέσεις στο σύστημα χρηματοδότησης των επιδομάτων ανεργίας, ως υψηλή προτεραιότητα τίθεται για τη χώρα η μείωση του ποσοστού ανεργίας των νέων καθώς και των νέων εκτός εργασίας, εκπαίδευσης και κατάρτισης (NEET).

Οι δράσεις αυτές προβλέπεται να εξειδικευτούν στο Σχέδιο Δράσης «Εγγύηση για τη Νεολαία» που θα αφορά αποκλειστικά την ηλικιακή ομάδα των νέων NEETs 15 -24 ετών, ύψους 171.517.029 Ευρώ. Επιπρόσθετα και σε συνάφεια, προβλέπεται να διατεθούν από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (ΕΚΤ) επιπλέον 171.517.029 Ευρώ για τους νέους 25-29 ετών και ιδίως τους NEETs (ΣΕΣ, Μάιος 2014).

Το σύνολο των παρεμβάσεων, χρηματοδοτούμενων από την «Πρωτοβουλία για την Απασχόληση των Νέων» και από το ΕΚΤ θα υλοποιηθούν στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Ανάπτυξη Ανθρώπινου Δυναμικού και Δια βίου μάθηση» (ΕΠ: ΑΝΑΔ - ΔΒΜ) το οποίο βρίσκεται σε φάση διαμόρφωσης. Το ΕΠ: ΑΝΑΔ – ΔΒΜ ως βασική στόχευση θέτει τη «μείωση της ανεργίας των νέων έως 29 ετών με τη διευκόλυνση της εισόδου στην αγορά εργασίας και την ενίσχυση των δεξιοτήτων τους». Ενδεικτικά, οι δράσεις θα περιλαμβάνουν ανάλογα με την ηλικιακή ομάδα και το επίπεδο εκπαίδευσης, κατάρτιση, επιχειρηματικότητα, απόκτηση εργασιακής εμπειρίας, μαθητεία, ενίσχυση δεξιοτήτων σε κλάδους αιχμής, κοινωφελή

εργασία, κινητικότητα νέων, voucher κ.α.

Σύμφωνα με το Υπουργείο Εργασίας, το πρόγραμμα «**Εγγύηση για τη νεολαία» (Youth Quarantee),** θα έχει εξέχουσα θέση στις παρεμβάσεις για την απασχόληση και θα απευθύνεται σε 240.000 νέους έως 24 ετών οι οποίοι ούτε εργάζονται ούτε συμμετέχουν σε κάποιο κύκλο εκπαίδευσης ή κατάρτισης. Το πρόγραμμα θα περιλαμβάνει είτε την απευθείας προσφορά εργασίας, είτε την ενίσχυση των προσόντων τους με κατάρτιση, μαθητεία ή περαιτέρω εκπαίδευση για να πετύχουν την είσοδο τους στην αγορά εργασίας.

Συνοδευτικά μέτρα ποιοτικού και οριζόντιου χαρακτήρα, τα οποία θα ληφθούν παράλληλα, θα είναι: α) η διάγνωση των αναγκών της αγοράς εργασίας σε διασύνδεση με το πληροφοριακό σύστημα «ΕΡΓΑΝΗ», β) η αξιολόγηση των ενεργητικών πολιτικών απασχόλησης, γ) η αναδιάρθρωση του ΟΑΕΔ, δ) η αναβάθμιση του θεσμού της μαθητείας στο πρότυπο του λεγόμενου δυϊκού ή διττού συστήματος (dual system) και ε) η εισαγωγή του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος στο πλαίσιο της κοινωνικής αλληλεγγύης. Οι προσδοκώμενες θέσεις εργασίας αναμένεται να δημιουργηθούν την προσεχή τετραετία κατά κύριο λόγο στον τομέα του τουρισμού, στον πρωτογενή τομέα, στην Ενέργεια και στο περιβάλλον, στην Έρευνα και στην τεχνολογία.[13]

Ως προς την εφαρμογή των οριζόντιων αρχών και δη της εταιρικότητας, οι οργανώσεις των εργοδοτών και των εργαζομένων και κυρίως αυτές που υπογράφουν την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας (ΓΣΕΕ, ΣΕΒ, ΓΣΕΒΕΕ, ΕΣΕΕ, ΣΕΤΕ) θα αποτελέσουν εταίρους του Εταιρικού Συμφώνου και των Τομεακών και Περιφερειακών επιχειρησιακών προγραμμάτων. Η δε ενεργός συμμετοχή τους στην αναπτυξιακή διακυβέρνηση θεωρείται ως προϋπόθεση για την αντιμετώπιση των οικονομικών και κοινωνικών προκλήσεων που αντιμετωπίζει η χώρα.

Στη νέα προγραμματική περίοδο 2014-2020, σύμφωνα με το «Εταιρικό Σύμφωνο για το Πλαίσιο Ανάπτυξης – ΕΣΠΑ 2014-2010» (ΣΕΣ 2014-2020), οι **«κοινωνικοί εταίροι»** θα έχουν αυξημένες ευθύνες για την εκπόνηση και υλοποίηση δράσεων των τομεακών και περιφερειακών προγραμμάτων, με στόχο την προώθηση του νέου αναπτυξιακού υποδείγματος που θα στηρίζει την απασχόληση και την κοινωνική συνοχή. Οι κοινωνικοί εταίροι, θα κληθούν να αναλάβουν και να συμμετέχουν στην εκπόνηση προτάσεων και την υλοποίηση δράσεων με κύρια χαρακτηριστικά την ανάπτυξη του κοινωνικού διαλόγου σε όλα τα επίπεδα, την προώθηση πολιτικών για σημαντικά οικονομικά και κοινωνικά θέματα συστημικού χαρακτήρα, καθώς και την προώθηση των δικτυώσεων και των συνεργασιών οικονομικών και κοινωνικών φορέων, λαμβάνοντας και σχετική χρηματοδότηση για την ενθάρρυνση της επαρκούς συμμετοχής τους και την ενίσχυση της θεσμικής τους ικανότητας για την παραγωγή πολιτικών. Η συμμετοχή των κοινωνικών εταίρων στην υλοποίηση δράσεων θα αφορά κυρίως: α) την προώθηση της απασχόλησης και την υποστήριξη της κινητικότητας των εργαζομένων β) την

13. Υπουργείο Εργασίας Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, Δελτίο Τύπου, 25 Απριλίου 2014

προώθηση της προσαρμοστικότητας των επιχειρήσεων και των εργαζομένων στις οικονομικές και τεχνολογικές αλλαγές γ) τη βελτίωση των δεξιοτήτων του ενεργού πληθυσμού και της δια βίου μάθησης δ) την προώθηση της κοινωνικής ένταξης και την καταπολέμηση της φτώχειας ε) τη βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος και της ποιότητας ζωής και στ) την ενίσχυση της θεσμικής τους ικανότητας, της ποιότητας του κοινωνικού διαλόγου και της δικτύωσης τους με Διεθνείς Οργανισμούς.

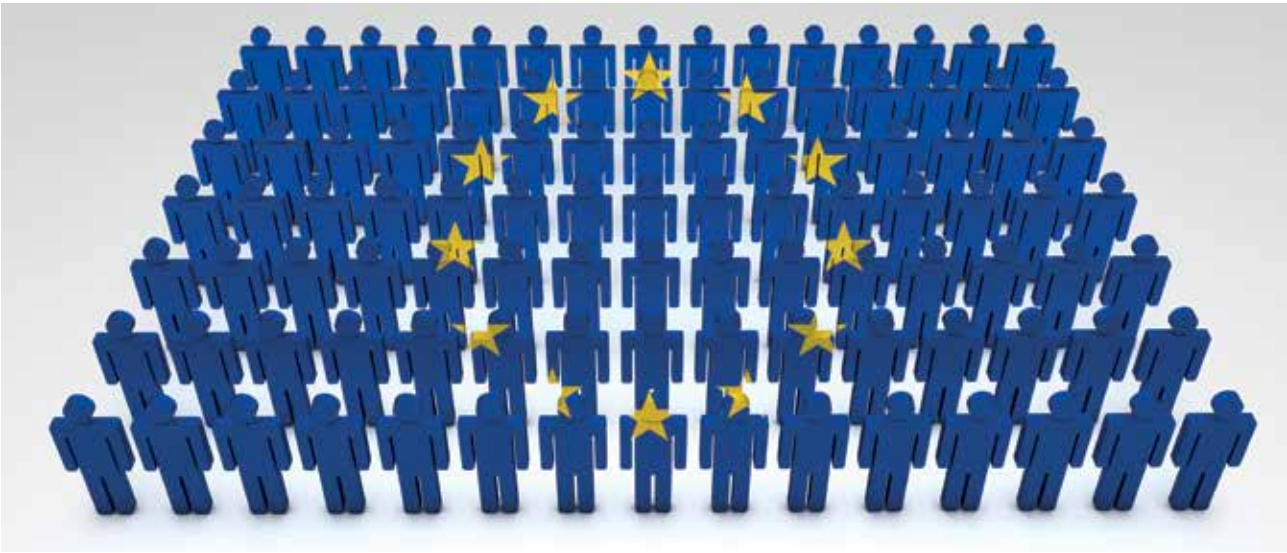
Παράλληλα, **ο ΟΑΕΔ** στο πλαίσιο του νέου ΕΣΠΑ 2014-2020, υλοποιώντας την αρχής της εταιρικότητας και λαμβάνοντας υπόψη τις βασικές κατευθύνσεις του Υπουργείου Εργασίας αλλά και το περιεχόμενο της νέας Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας που υπογράφηκε από τη ΓΣΕΕ, το ΣΕΒ, την ΕΣΕΕ, τη ΓΣΕΒΕΕ και το ΣΕΤΕ, έχει ξεκινήσει ήδη διάλογο μαζί τους για το σχεδιασμό μέτρων πολιτικής, τη διατύπωση προτάσεων και τη διαμόρφωση κοινών δράσεων για την ενίσχυση της απασχόλησης και ως εκ τούτου και των νέων, στο πλαίσιο των νέων Επιχειρησιακών Προγραμμάτων (ΑΝΑΔ - ΔΒΜ, Ανταγωνιστικότητα και Εγγύηση για τη Νεολαία)[14].

Άλλα επιμέρους προγράμματα που στοχεύουν στην ενίσχυση της απασχόλησης των νέων και βρίσκονται σε εξέλιξη στην παρούσα φάση και αφορούν κυρίως τους νέους, **είναι τα αποκαλούμενα προγράμματα Voucher ανέργων.** Από το 2011, θεσμοθετήθηκε πρόσθετη δυνατότητα πρόσβασης στην κατάρτιση από κατόχους κάρτας ανεργίας, επιδοτούμενους ή μη, μέσω της απόκτησης επιταγής κατάρτισης ("Training Voucher"). Η επιταγή αυτή αφορά συγκεκριμένες προκηρύξεις για επιδοτούμενα προγράμματα κατάρτισης που περιλαμβάνουν θεωρία και πρακτική άσκηση στις επιχειρήσεις και παρέχεται στους δικαιούχους ανέργους μετά από ηλεκτρονική αίτηση και επιλογή τους, βάσει μοριοδότησης τους. Η επιταγή αυτή έχει μια συγκεκριμένη οικονομική αξία (όση προβλέπεται στο συγκεκριμένο πρόγραμμα), η οποία ανταλλάσσεται με υπηρεσίες εκπαίδευσης και κατάρτισης, σε διάρκεια ενός εξαμήνου. Η διαφορετικότητα της επιταγής είναι ότι: α) ο κάτοχος της επιλέγει ό ίδιος τον πιστοποιημένο φορέα από τον οποίο θα λάβει την κατάρτιση και β) τα προγράμματα πρέπει να έχουν σχεδιαστεί έτσι ώστε να περιλαμβάνουν θεματικές ενότητες που να συνδέονται με πιστοποιημένα επαγγελματικά περιγράμματα και θα οδηγούν σε πιστοποίηση γνώσεων και δεξιοτήτων των καταρτισθέντων. Η θεσμοθέτηση της επιταγής πραγματοποιήθηκε το 2011, ωστόσο η εφαρμογή της άρχισε το 2013.

Στην περίπτωση δε των επιδοτούμενων ανέργων, η χρήση της επιταγής κατάρτισης συνεπάγεται τη διακοπή της επιδότησης τους για το διάστημα της κατάρτισης και τη συνέχιση της επιδότησης τους μετά τη λήξη του προγράμματος.

Η εισαγωγή της κάρτας Voucher και των σχετικών επιδοτούμενων προγραμμάτων από τον ΟΑΕΔ θεωρήθηκε ως καινοτομία. Πλην όμως, η αξιοποίηση των προγραμμάτων μέσω Voucher για τη δημιουργία νέων

14. Βλ. σχετικά, http://www.oaed.gr/images/NEA-ANAKOINWSEIS/GR_TYPOU/dtsynankoinetair.pdf

θέσεων εργασίας σύμφωνα με ορισμένες πρώτες εκτιμήσεις είχε ως αποτέλεσμα τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας μόνο σε ποσοστό 5% επί των συμμετεχόντων[15].

Επιπλέον, άλλα χαρακτηριστικά που συνοδεύουν τα συγκεκριμένα προγράμματα, όπως η έλλειψη ασφάλισης καθώς και άλλων εργασιακών δικαιωμάτων, η υπόκρυψη εργασίας απασχόλησης μέσω καλυμμένης πρακτικής άσκησης, κ.α. έχουν ως αποτέλεσμα την επανάληψη προηγουμένων προγραμμάτων, όπως τα STAGE, τα οποία παραπέμπουν σε φθηνή ανασφάλιστη εργασία και έχουν αποδοκιμαστεί από την κοινωνία, τους εργαζόμενους τα συνδικάτα κ.α.

Νέοι και Απασχόληση: Τα αδιέξοδα της νεοφιλελεύθερης προσέγγισης

Χωρίς αμφιβολία, το ζήτημα της ανεργίας και ειδικότερα της ανεργίας των νέων έχει αρχίσει να λαμβάνει εκρηκτικές διαστάσεις στο σύνολο σχεδόν των χωρών της Ε.Ε. με τις χώρες της κρίσης και ειδικότερα του Νότου (Ελλάδα, Πορτογαλία, Ισπανία, Ιταλία) να βρίσκονται μπροστά σε εκρηκτικά κοινωνικά και οικονομικά αδιέξοδα με απρόβλεπτες συνέπειες για την κοινωνική συνοχή αλλά και την ίδια την πορεία της Ε.Ε.

Ειδικά δε στη χώρα μας, η εμμονή στην άσκηση πολιτικών συνεχούς σκληρής νεοφιλελεύθερης λιτότητας, στην επιβολή αυστηρής δημοσιονομικής πειθαρχίας και στην εφαρμογή των λεγόμενων διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων στο όνομα της ανταγωνιστικότητας που επιβλήθηκαν από την Τρόικα, εμφανέστατα και αποδεδειγμένα όπως δείχνουν μια σειρά από μελέτες, δεν έχουν επιφέρει αποτελέσματα στην προώθηση της ανάπτυξης, της δημιουργίας απασχόλησης και στη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου των εργαζομένων.

Αντίθετα οι πολιτικές που μειώνουν τους μισθούς / εισοδήματα των εργαζομένων, καθιερώνουν την ανεξέλεγκτη εργοδοτική ευελιξία στην αγορά εργασίας και διαβρώνουν το κανονικό πρότυπο της σταθερής, πλήρους και με αξιοπρεπείς όρους απα-

15. Βλ. σχετικά, «Ανακοίνωση της Ένωσης Υπαλλήλων ΟΑΕΔ Κεντρικής Μακεδονίας», στις 6/6/2014.

σχόλησης ενισχύουν, οξύνουν και αναπαράγουν τις κοινωνικές ανισότητες.

Οι προτεινόμενες πολιτικές και τα μέτρα της Ε.Ε. για την απασχόληση, οι οποίες διατυπώνονται ως «ενεργητικές πολιτικές» (σε αντίθεση με τις «παθητικές» πολιτικές προστασίας από την ανεργία, π.χ. επιδόματα ανεργίας) αποτελούν χαρακτηριστικό παράδειγμα της αδιέξοδης κοινωνικά νεοφιλελεύθερης προσέγγισης.

Με βάση τις πολιτικές αυτές, το άτομο δεν μπορεί να έχει σταθερή και μόνιμη απασχόληση, αντίθετα πρέπει να είναι εν δυνάμει «απασχολήσιμο» ή **«ωφελούμενο»** όπως επικρατεί τελευταία στη νεοφιλελεύθερη ορολογία, μέσω της συνεχούς κατάρτισης, της δια βίου μάθησης, της πρακτικής άσκησης και της προσωρινής απασχόλησης και πάντοτε με τη μεγαλύτερη δυνατή ευελιξία αλλά και το μικρότερο μισθολογικό – ασφαλιστικό κόστος ανάλογα με τις εκάστοτε ανάγκες της αγοράς και των επιχειρήσεων (ευέλικτες μορφές, flexicurity).

Με άλλα λόγια, στο επίκεντρο των ενεργητικών απασχόλησης συνεχίζει να είναι η έννοια της **«απασχολησιμότητας»:** *ο εργαζόμενος ως ατομικό υποκείμενο και με δική του αποκλειστικά ευθύνη*, **θα πρέπει καθ' όλη τη διάρκεια της εργασιακής του ζωής να είναι «ικανός» αποκτώντας τις ζητούμενες από την αγορά γνώσεις και δεξιότητες** (μέσα από προγράμματα επανεκπαίδευσης, επανακατάρτισης, πρακτικής άσκησης, κλπ) και ταυτόχρονα να είναι πλήρως «**ευέλικτος» χωροχρονικά και μισθολογικά,** ώστε να βρει υποτυπώδη «απασχόληση», σύμφωνα με τις ανάγκες (ζήτηση) μιας απόλυτα **«ελεύθερης» και χωρίς νομοθετικούς ή άλλους** περιορισμούς αγοράς εργασίας.

Από την αντίληψη αυτή, ξεκινά όλο το πλέγμα ευελιξίας που προωθεί ο νεοφιλελευθερισμός στο πεδίο των ατομικών αλλά και συλλογικών εργασιακών σχέσεων, μέσω των ενεργητικών πολιτικών απασχόλησης. Μισθολογική ευελιξία, ατομικές συμβάσεις εργασίας, υπονόμευση συλλογικών συμβάσεων, ευέλικτα ωράρια, συμβάσεις ορισμένου χρόνου, μερική απασχόληση, εκ περιτροπής εργασία, δανεισμός εργαζομένων, υπεργολαβίες[16].

Με πρόσχημα τα υψηλά ποσοστά ανεργίας, τα οποία όμως δεν είναι τίποτε λιγότερο από το αποτέλεσμα των ήδη ασκούμενων κοινωνικό-οικονομικών πολιτικών, η συνταγή της καθιέρωσης της μισθολογικής και εργασιακής ευελιξίας στις αγορές εργασίας, έχει συγκεκριμένη στόχευση.

Ειδικά δε και σε ότι αφορά την προώθηση της απασχόληση των νέων, ο διακηρυγμένος στόχος τους, ο οποίος υποτίθεται ότι είναι η διευκόλυνση της ένταξης τους στην αγορά εργασίας μέσα από την άρση των διοικητικών και άλλων εμποδίων που είχαν επιβάλλει επί σειρά ετών η προστατευτική εργατική νομοθεσία και οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας, είναι ψευδεπίγραφος.

Ο πραγματικός στόχος είναι η δημιουρ-

16. Βλ. σχετικά Κουζής, Γ. (2001), Εργασιακές σχέσεις και ευρωπαϊκή ενοποίηση: ευελιξία και απορρύθμιση ή αναβάθμιση της εργασίας; Μελέτες ΙΝΕ ΓΣΕΕ/ ΑΔΕΔΥ, 14, Αθήνα

ΙΝΕ/ΓΣΕΕ (2014), Οι εργασιακές σχέσεις στην Ευρώπη και στην Ελλάδα: Ετήσια Έκθεση 2013, Αθήνα (υπό δημοσίευση)

γία ενός φθηνού, άκρως ευέλικτου και ανά πάσα στιγμή προσαρμοζόμενου στις ανάγκες των επιχειρήσεων εργατικού δυναμικού, το οποίο θα μπορεί να ανακυκλώνεται και να «ανταλλάσσεται» με τους «ακριβότερους» ηλικιακά εργαζόμενους, διασφαλίζοντας στο όνομα της ανταγωνιστικότητας, την κερδοφορία των επιχειρήσεων.

Συμπερασματικά

Πιο συγκεκριμένα και λαμβάνοντας υπόψη τους όρους που έχουν επιβληθεί μέσα από τα εθνικά δημοσιονομικά προγράμματα προσαρμογής και τα οποία επηρεάζουν άμεσα την εργασία των νέων, οι εφαρμοζόμενες πολιτικές έχουν ως αποτέλεσμα τα εξής:

- Δημιουργούν και νομιμοποιούν διακρίσεις σε βάρος της εργασίας των νέων δημιουργώντας μια ειδική κατηγορία μισθωτών, των νέων με μισθούς μειωμένους τουλάχιστον κατά 30%.
- Νομιμοποιούν και γενικεύουν μορφές ευέλικτης, ανειδίκευτης και ανασφάλιστης εργασίας, οι οποίες υλοποιούνται μέσω δήθεν πρακτικής εκπαίδευσης (π.χ. voucher) ή μαθητείας και στην ουσία υποκρύπτουν την παροχή φθηνής και χωρίς δικαιώματα εργασίας.
- Ανατρέπουν τους θεμελιωμένους κατοχυρωμένους με αγώνες, εδώ και δεκαετίες όρους εργασίας με πλήρη δικαιώματα και υποχρεώσεις και δρομολογούν μια νέα αγορά εργασίας, όπου οι στρατιές των ανέργων είναι ανά πάσα στιγμή διαθέσιμες προς εργασία με «χαρτζιλίκι» αντί για πραγματικό μισθό, και χωρίς στοιχειώδη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα.
- Διευκολύνουν την υπενοικίαση – δανεισμό – εργολαβική παραχώρηση των εργαζομένων και καταργούν τις σταθερές θέσεις εργασίας με αξιοπρεπή μισθό
- Προκαλούν μέσω της «διαρροής εγκεφάλων», της μετανάστευσης των νέων επιστημόνων και της καθιέρωσης της περιστασιακής – υποαμειβόμενης - προσωρινού χαρακτήρα και επισφαλούς απασχόλησης, μια πραγματική αφαίμαξη του εργατικού δυναμικού από τα πιο παραγωγικά του τμήματα.
- Απαξιώνουν γνώσεις, ικανότητες, δεξιότητες που αποκτήθηκαν από τους νέους με τα χρήματα του ελληνικού λαού μέσα στα σχολεία και τα πανεπιστήμια.
- Στερούν από κίνητρα και προοπτική όλη τη νέα γενιά, δημιουργώντας σοβαρούς κινδύνους ως προς την επαγγελματική τους ζωή, τις προοπτικές αξιοπρεπούς τους διαβίωσης και εν τέλει ως προς την ίδια την ψυχική τους υγεία
- Εκπαιδεύουν μια ολόκληρη νέα γενιά σε εργασία χωρίς δικαιώματα και τελικά να καθίστανται **«ωφελούμενοι» προγραμμάτων** και όχι εργαζόμενοι με δικαιώματα αξιοπρεπούς μισθού και ανθρώπινων συνθηκών εργασίας.

Παράλληλα, είναι αξιοσημείωτο επίσης το γεγονός ότι η αποτελεσματικότητα των προτεινόμενων μέτρων, μειώνεται ακόμα περισσότερο από ζητήματα που σχετίζονται με τον τρόπο σχεδιασμού και εφαρμογής των πολιτικών.

Αδυναμίες όπως η έλλειψη συνοχής των

πολιτικών και των μέτρων, η πολυδιάσπαση και ο κατακερματισμός των δράσεων, οι ελλιπείς και ανεπαρκείς τρόποι και μηχανισμοί ενημέρωσης, η έλλειψη διαφάνειας και η αυξημένη γραφειοκρατία, δημιουργούν στην πράξη σοβαρότατα εμπόδια και ανισότητα ευκαιριών συμμετοχής και πολλές φορές διακρίσεις σε βάρος ανέργων νέων που μπορεί να έχουν μεγαλύτερη ή και την ουσιαστική ανάγκη.

Τελικά, οι ευρωπαϊκές και κυβερνητικές παρεμβάσεις και πολιτικές απασχόλησης των νέων, δεν καταφέρνουν να αντιμετωπίσουν ουσιαστικά το πρόβλημα της ανεργίας των νέων, αλλά έχουν περιορισμένο και προσωρινό χαρακτήρα και αποτελούν διαχείριση κυρίως με όρους που ανατρέπουν τις υφιστάμενες εργασιακές σχέσεις και δικαιώματα και επιπλέον εκπαιδεύοντας μια γενιά ολόκληρη σε παροχή εξαρτημένης εργασίας χωρίς δικαιώματα («ωφελούμενοι» και όχι εργαζόμενοι).

Για τα συνδικάτα και τους εργαζόμενους, απαραίτητη προϋπόθεση που μπορεί να συμβάλλει στην επίλυση του προβλήματος της ανεργίας, είναι ο σχεδιασμός και η εφαρμογή ενός νέου παραγωγικού μοντέλου ανάπτυξης το οποίο θα βοηθήσει στην ανάπτυξη με επίκεντρο τη μισθωτή εργασία και θα δημιουργήσει μόνιμες και σταθερές θέσεις εργασίας αξιοποιώντας συγκριτικά πλεονεκτήματα και θα δημιουργεί προοπτικές.

Σύμφωνα με μελέτες του ΙΝΕ ΓΣΕΕ, για να δημιουργηθούν 50.000 θέσεις εργασίας χρειάζεται αύξηση κατά 3,5% - 4% του ΑΕΠ[17]. Η ρεαλιστική αυτή εκτίμηση είναι μακριά από τις «υπεραισιόδοξες» προβλέψεις του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2015-2018, σύμφωνα με τις οποίες το ποσοστό ανεργίας θα μειωθεί το 2018 στο 15,9% .

Με βάση την υφιστάμενη κατάσταση και όσον αφορά τον κόσμο της εργασίας ως βασική προτεραιότητα αναδεικνύονται η προστασία της εργασίας με πλήρη δικαιώματα και η τήρηση της εργατικής νομοθεσίας.

Επιπλέον, τα συνδικάτα και η ΓΣΕΕ ειδικά μέσα στη σημερινή συγκυρία της βαθιάς ύφεσης και όξυνσης της κρίσης, καλούνται να βάλουν στην κορυφή της ατζέντας των διεκδικήσεων τους, τη μεταφορά πόρων από τις ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης στην καθολική κοινωνική προστασία των ανέργων. Το αίτημα της ΓΣΕΕ για αύξηση του επιδόματος ανεργίας, χωρίς ηλικιακές προϋποθέσεις, στο 80% του εθνικού κατώτατου μισθού και παράλληλα χορήγηση του για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα, μπορεί να αποτελέσει σημείο αιχμής.

Βεβαίως, επιμέρους ζητήματα όπως η βελτίωση της αποτελεσματικότητας των ενεργητικών πολιτικών απασχόλησης, η καταπολέμηση των φαινομένων της εκμετάλλευσης των νέων μέσω των προγραμμάτων, η αντιμετώπιση της γραφειοκρατίας, η διασφάλιση της διαφάνειας και η λογοδοσία, η αντικειμενική αξιολόγηση των εφαρμοζόμενων πολιτικών και των μέτρων, είναι αντικείμενα πάνω στα οποία το συνδικαλιστικό κίνημα μπορεί να διαμορφώσει συνεκτικές προτάσεις και να προωθήσει την ικανοποίησή τους.

17. Βλ. σχετικά, Ρομπόλης Σ. http://proinesdiadromes-vimafm.blogspot.gr/ στις 9/5/2013

Η ΠΕΝΤΑΜΗΝΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΗΝ ΕΡΤ: «ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΠΕΙΡΑΜΑ ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ (ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ) ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ»

Δημήτρης Κατσορίδας

1. Το χρονικό του κλεισίματος της ΕΡΤ – Η δημοκρατία σε μαύρη οθόνη

Στις 11 Ιουνίου 2013 η κυβέρνηση αποφασίζει εν μία νυκτί το ξαφνικό κλείσιμο της Ελληνικής Ραδιοφωνίας Τηλεόρασης (ΕΡΤ) και την απόλυση όλων των εργαζομένων (2.656 άτομα) σε αυτή. Μάλιστα, λίγο πριν τα μεσάνυχτα της 12 Ιουνίου διακόπηκε και η εκπομπή σήματος από τις ραδιοτηλεοπτικές κεραίες σε όλη την Ελλάδα, πέφτοντας μαύρο σήμα στην οθόνη, διακόπτοντας όλα τα προγράμματα που μεταδίδονταν εκείνη τη στιγμή. Την επόμενη ημέρα, στις 12 Ιουνίου, ο εκπρόσωπος Τύπου της κυβέρνησης εξέδωσε Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου, με την οποία αποφάσιζε τη διακοπή λειτουργίας της. Σύμφωνα με το Σύνταγμα, η έκδοση τέτοιων αποφάσεων με την υπογραφή μόνο του Υπουργού, προβλέπεται μόνο σε πολύ έκτακτες και σοβαρές συνθήκες, οι οποίες δεν υφίσταντο στην παρούσα περίπτωση.[1]

Στις 13-6-2013, η ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ προκηρύσσουν 24ωρη γενική απεργία και συλλαλητήριο διαμαρτυρίας έξω από το ραδιομέγαρο της ΕΡΤ, με μαζική προσέλευση χιλιάδων εργαζομένων. Την αντίθεσή τους στο κλείσιμο της ΕΡΤ εξέφρασε και η Συνομοσπονδία Ευρωπαϊκών Συνδικάτων (ΣΕΣ). Σε κοινή τους θέση, η ΓΣΕΕ και η ΣΕΣ επικρίνουν την απόφαση της κυβέρνησης, λέγοντας ότι η ΕΡΤ δεν αποτελεί κομματικό λάφυρο στα χέρια καμιάς κυβέρνησης, ανήκει αποκλειστικά στον ελληνικό λαό και είναι υπόλογοι μόνο στον Έλληνα φορολογούμενο. Επίσης, και η Διεθνής Ομοσπονδία Δημοσιογράφων (ΔΟΔ), με επιστολή της στον Πρω-

1. Πέννυ Γεωργιάδου, «Λουκέτο στη Δημόσια Ραδιοτηλεόραση», τελευταία πρόσβαση στις 7-4-2014, στο http://www.eurofound.europa.eu/eiro/2013/07/articles/gr1307019i.htm

θυπουργό, εκφράζει απογοήτευση και κατάπληξη για το μαύρο της τηλεόρασης.[2]

Ο βασικός λόγος κλεισίματος της ΕΡΤ, ξέχωρα από τη νεοφιλελεύθερη λογική να εκποιείται κάθε δημόσιο αγαθό, ήταν η εξυπηρέτηση ιδιωτικών συμφερόντων. *«Το πραξικοπηματικό κλείσιμο της ΕΡΤ έγινε λίγες μέρες πριν να λήξει η προθεσμία υποβολής υποψηφιοτήτων για τη δημοπρασία παρόχου δικτύου ψηφιακών συχνοτήτων, οι όροι του οποίου ευνοούν απροκάλυπτα τη δημιουργία μονοπωλίου από έναν και μοναδικό πάροχο δικτύου, που είναι ταυτόχρονα πάροχος περιεχομένου, τη Digea, τη γνωστή κοινοπραξία των έξι μεγαλύτερων ιδιωτικών καναλιών»*, ενώ *«...η απουσία της ΕΡΤ από τις σχετικές διαβουλεύσεις δεν επιτρέπει ούτε καν να προασπίσει τις δικές της συχνότητες που μειώνονται από δύο σε μία. Είναι σαφές ότι η κοινοπραξία των καναλαρχών θα έχει στο μέλλον τη δυνατότητα να αποκλείει από το δίκτυο σταθμούς που δρουν ανταγωνιστικά με τα συμφέροντά της ή ασκούν σκληρή κριτική στην εκάστοτε κυβέρνηση, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί μονοπώλιο στον τομέα της ενημέρωσης»*.[3]

2. Η ΕΡΤ ως κέντρο αγώνα – Η εμπειρία της αλληλεγγύης

Από την πρώτη στιγμή οι εργαζόμενοι προχώρησαν σε κατάληψη του ραδιομεγάρου, στην Αγία Παρασκευή, απαιτώντας την αποκατάσταση της λειτουργίας της ΕΡΤ, τη διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς, την προστασία της ανεκτίμητης περιουσίας, τον σεβασμό στα εργασιακά τους δικαιώματα, να μη γίνει καμία απόλυση, ενώ ταυτόχρονα παρέμεναν στη θέση τους εκπέμποντας πλήρες ραδιοτηλεοπτικό πρόγραμμα, διαφυλάσσοντας έτσι τη δημόσια περιουσία.

Παρόμοιες κινητοποιήσεις έγιναν και στην ΕΤ 3, στη Θεσσαλονίκη, όπως και σε άλλες πόλεις που υπάρχουν εγκαταστάσεις της ΕΡΤ. Μάλιστα, από την πρώτη μέρα η ΕΡΤ3 λειτούργησε αυτοδιαχειριστικά, όπου η γενική συνέλευση των εργαζομένων έγινε το κυρίαρχο όργανο, το οποίο αποφάσιζε για όλα τα ζητήματα, ενώ η ταυτόχρονα δημιούργησε έναν κοινό τόπο όπου συνευρίσκονταν τόσο τα κοινωνικά κινήματα, όπως αυτό στις Σκουριές, το «SOSτε το νερό», κλπ. όσο με αυτά των καθηγητών, των σχολικών φυλάκων, των εργαζομένων στο χώρο της υγείας, των δημοτικών υπαλλήλων κλπ.[4]

Οι εργαζόμενοι κατήγγειλαν ότι από το ξαφνικό κλείσιμο της ΕΡΤ το ελληνικό δημόσιο επιβαρύνεται με ένα ποσό της τάξης των 300 εκατομμυρίων, όπου εκεί περιλαμβάνονται οι αποζημιώσεις των 2.656 εργαζομένων, οι ρήτρες συμβολαίων, η ακύρωση συμφωνιών παραγωγής προγραμμάτων κλπ. Ταυτόχρονα, οι εργαζόμενοι εξέφρασαν φόβους για εκτεταμένες ζημιές των εγκαταστάσεων από τις δυνάμεις καταστολής.

Δίπλα στους εργαζόμενους της ΕΡΤ έμεναν καθημερινά εκατοντάδες κόσμου,

2. Πέννυ Γεωργιάδου, ό.π.

3. Για περισσότερα δες το άρθρο της Βίκης Σκούμπη, «Η αμαρτωλή ΕΡΤ, ο ηθικολόγος προαγωγός και οι καναλάρχες», εφημερίδα Η Εποχή, 14-7-2013.

4. Οι πληροφορίες αναφέρονται από την εισήγηση του Μ. Κωνσταντινίδη, εργαζόμενου στην ΕΡΤ3, την οποία παρουσίασε σε εκδήλωση της εφημερίδας «Κόκκινο», στη Θεσσαλονίκη, στις 21-11-2013. Ο τίτλος της εισήγησης είναι: «Η εμπειρία 5 μηνών λειτουργίας χωρίς διεύθυνση και αφεντικά και οι προοπτικές του αγώνα μετά την εισβολή στο ραδιομέγαρο της Αθήνας».

αρκετοί μάλιστα μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες, διαμαρτυρόμενοι ενάντια στην πολιτική της τρικομματικής κυβέρνησης (Ν.Δ.-ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ) να κλείσει την ΕΡΤ, αλλά και γενικότερα ενάντια στις πολιτικές λιτότητας, της καταστροφής του κοινωνικού κράτους και της εκποίησης της δημόσιας περιουσίας. *«Το ''μαύρο'' που έπεσε στα κανάλια της κρατικής τηλεόρασης... πάει ασορτί με το μαύρο που έχει πέσει στις ζωές μας, στην εργασία, στην παιδεία, στην υγεία, στις ελευθερίες. Αυτός ήταν και ένας από τους βασικούς λόγους της απρόσμενης αντίδρασης του κόσμου που βρέθηκε στο πλευρό των εργαζομένων στην ΕΡΤ από το πρώτο βράδυ. Το τσεκούρι στην ΕΡΤ είναι η συνέχεια του τσεκουριού στους μισθούς και στις συντάξεις. Το λουκέτο στην ΕΡΤ έρχεται να συμπληρώσει και να επεκτείνει τα λουκέτα στις μεγάλες βιομηχανίες και επιχειρήσεις, τα χιλιάδες λουκέτα σε μικρομάγαζα»*.[5]

Εν τω μεταξύ, η κυβέρνηση αγνόησε προκλητικά την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας (ΣτΕ), το οποίο ζητούσε να πάψει το «μαύρο» και να επαναλειτουργήσει άμεσα ο δημόσιος ραδιοτηλεοπτικός φορέας, αναστέλλοντας προσωρινά την υπουργική απόφαση. Το κύμα αλληλεγγύης και οι αντιδράσεις που εκφράστηκαν από την πρώτη στιγμή, δημιούργησαν μεγάλο ρήγμα στην κυβέρνηση, με συνέπεια την αποχώρηση της ΔΗΜΑΡ από το κυβερνητικό σχήμα, στις 20-6-2013. Εκείνη τη στιγμή ο αγώνας της ΕΡΤ έγινε το μέσο με το οποίο η εργατική τάξη απείλησε μια κυβέρνηση με πτώση, κάτι το οποίο δεν επιτεύχθηκε επειδή δεν συνδυάστηκε με την απεργιακή αλληλεγγύη.[6]

Καθ' όλη τη διάρκεια της πολύμηνης κατάληψης της ΕΡΤ η ανταπόκριση του κόσμου, των σωματείων, των κοινωνικών κινήσεων, των κομμάτων της αντιπολίτευσης (πλην της Χρυσής Αυγής) υπήρξε εκκωφαντική. Καθημερινά συνέρρεε πλήθος κόσμου: εργαζόμενοι, άνεργοι, άνθρωποι κάθε ηλικίας και νέοι, ενώ σημαντική υποστήριξη υπήρξε από τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, όσον αφορά την ενημέρωση και κινητοποίηση του κόσμου, αλλά και την αναμετάδοση του προγράμματος, το οποίο είχε προβλήματα εξαιτίας του γεγονότος ότι το κράτος είχε κομμένους τους πομπούς.

Παρ' όλ' αυτά, οι εργαζόμενοις/-ες, μέσα από αυτού του τύπου την δικτύωση, κράτησαν ανοιχτή την ΕΡΤ, όπου άκουγαν και έβλεπαν, το πρόγραμμά της, δεκάδες χώρες και χιλιάδες άνθρωποι. Ταυτόχρονα, στήθηκαν πρόχειρα καταλύματα στο προαύλιο του ραδιομέγαρου, όπου σε καθημερινή βάση έμενε πλήθος κόσμου τόσο για συμπαράσταση όσο και για περιφρούρηση του χώρου.

Μέσα στο χώρο της ΕΡΤ γινόντουσαν ανοιχτές συνελεύσεις τόσο από αλληλέγγυους όσο και από εργαζόμενους από διάφορους χώρους εργασίας. Από την πρώτη στιγμή έγινε προσπάθεια να δημιουργηθεί ένα κεντρικό συντονιστικό αγώνα, αλλά αυτό δεν κατέστη δυνατό, δείχνοντας τις ανεπάρκειες του συνδικαλιστικού κινήματος.

5. Γ. Ελαφρός, «''Δημοκρατία'' υπό μαύρο πέπλο», εφημερίδα Πριν, 19-6-2013.

6. Ε. Αγριμάκης-Δ. Μαρκοράς, «Το ''εργατοκεντρικό σύνταγμα'' της ΕΡΤ και η αναγκαιότητα της ταξικής αλληλεγγύης», εφημερίδα «Ροσινάντε», Ιούλης-Αύγουστος 2013, φύλλο 29, σελ. 12-13.

3. Τα μικρόφωνα στην κοινωνία – μια μορφή αυτοδιαχείρισης

«*Τα μικρόφωνα στην κοινωνία*», είναι το αίτημα προς τις αίθουσες σύνταξης. Όπως και έγινε. Μέσα από την κατάληψη της ΕΡΤ συνενώθηκαν ευρύτερα κοινωνικά στρώματα. Το πλήθος των εκδηλώσεων ξεπέρασε κάθε προηγούμενο. Συναυλίες, καλλιτεχνικά δρώμενα, συζητήσεις, συσκέψεις, ελευθερία λόγου κλπ., μετέτρεψαν την κατάληψη της ΕΡΤ σε πόλο έλξης.

Οι μορφές αυτοδιαχείρισης, μέσα από τις οποίες οι εργαζόμενοι λειτουργούσαν το ραδιοτηλεοπτικό πρόγραμμα, έδωσαν το βήμα σε δεκάδες συλλογικότητες να μιλήσουν, ενώ αγγίχτηκαν θέματα, τα οποία πριν δεν αποτελούσαν είδηση, όπως οι πλειστηριασμοί, η οδύνη των ανέργων, τα κέντρα κράτησης μεταναστών, η υπεράσπιση του δημόσιου χώρου, η εξέγερση στην Αμυγδαλέζα, η αποχώρηση της «ΒΙΟΧΑΛΚΟ» από την Ελλάδα, το κλείσιμο του εργοστασίου «Κατσέλης» και «Σπρίντερ», η διαδήλωση των εργαζομένων της «ΑΓΕΤ ΗΡΑΚΛΗΣ» στη Χαλκίδα και πλήθος άλλων τέτοιων περιπτώσεων.[7]

Τα ίδια έγιναν και στην ΕΤ3, όπου ετοίμασε εκπομπές για τις Σκουριές, προέβαλλε το αυτοδιαχειριζόμενο εγχείρημα της ΒΙΟΜΕ,[8] το αντιρατσιστικό κίνημα και άλλα κοινωνικά θέματα, τα οποία μέχρι πρότινος ήταν εξοβελισμένα.

Αυτή η λειτουργία έδειξε ότι χωρίς τον ασφυκτικό κρατικό εναγκαλισμό η ΕΡΤ έγινε αυτό που έπρεπε να είναι: μια πραγματικά δημόσια τηλεόραση στον τομέα της ενημέρωσης με ένα δημοσιογραφικό έργο ελεύθερο, τολμηρό και με κινηματικές κατευθύνσεις. Ελλείψει διοίκησης, οι εργαζόμενοι υιοθέτησαν μοντέλα οριζόντιας λειτουργίας, χωρίς τη γραφειοκρατική ιεραρχία, υπερασπίστηκαν αμισθί τη δημόσια τηλεόραση, έδειξαν ότι μπορούν να παράγουν ποιοτικά ραδιοτηλεοπτικά προγράμματα, ότι μπορούν να διαχειριστούν καλύτερα και πιο αποτελεσματικά τη διαδικασία παραγωγής, αποδείχτηκαν πιο ώριμοι από τους κρατούντες όσον αφορά τη λειτουργία της, απέδειξαν ότι η αυτοδιαχείριση έχει πολλαπλάσια αποτελέσματα με το αν είχαν επιλέξει ως μορφή πάλης μόνο την απεργία, με αποτέλεσμα αυτό που συνέβη στην ΕΡΤ να φανεί ως *«το μεγαλύτερο πείραμα αυτοδιαχείρισης (ραδιοτηλεόρασης) στον κόσμο»*.[9] Χαρακτηριστικά είναι τα στοιχεία αποδοχής του προγράμματος της ΕΡΤ από το κοινό, όπως εμφανίζονται στις μετρήσεις επισκεψιμότητας του site, ertopen.com και στα κοινωνικά δίκτυα. Συγκεκριμένα, μέχρι τα μέσα, περίπου, του Οκτώβρη 2013 υπήρξαν 20 εκατ. «θεάσεις» ή 5,3 εκατ. θεάσεις τον μήνα ή 167.600 θεάσεις την ημέρα.

4. Η μάχη για τον έλεγχο του σήματος και της ενημέρωσης

Στις 5-11-2013 η Βουλή ψηφίζει τον νόμο

7. Για περισσότερα δες Γ. Κατερίνης, «Οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ συνεχίζουν», εφημερίδα Πριν, 6-7-2013.

8. Δ. Κατσορίδας, «ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΜΕΤΑΛΛΕΥΤΙΚΗ (ΒΙΟΜΕ): το πρώτο πείραμα εργατικής αυτοδιαχείρισης σε βιομηχανική μονάδα». Το εν λόγω άρθρο δημοσιεύτηκε στο ηλεκτρονικό περιοδικό *«Ενημέρωση»*, του ΙΝΕ-ΓΣΕΕ, Μάρτιος 2013, τεύχος 203.

9 Για περισσότερα δες το άρθρο του Γ. Πλειού, «Η ‘’άνοιξη’’ της ΕΡΤ», Η Εφημερίδα των Συντακτών, 10-11/8/2013.

για τις ψηφιακές συχνότητες, χωρίς την ΕΡΤ που διαθέτει όλη την υλικοτεχνική υποδομή, και την Digea να διεκδικεί την μερίδα του λέοντος. Μετά από δύο ημέρες, τα ξημερώματα της 7-11-2013, τα ΜΑΤ εισβάλλουν στο ραδιομέγαρο της ΕΡΤ, εκκενώνοντάς το από τους εργαζόμενους, διακόπτοντας ένα υποδειγματικό παράδειγμα ενημέρωσης και αυτοδιαχείρισης. Όπως αναφέρει σε ανακοίνωση της η Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (ΕΕΔΑ) *«δεν είναι σύμπτωση ότι ταυτόχρονα αδειοδοτήθηκαν τα ιδιωτικά κανάλια, κατοχυρώνοντας δικαιώματα για συχνότητες τις οποίες νέμονταν ανέξοδα επί 20 χρόνια»*.[10]

Από την αρχή της κατάληψης είχαν αποκαλύψει οι εργαζόμενοι ότι το κλείσιμο της ΕΡΤ σχετίζεται με ένα σχέδιο της κυβέρνησης για την πλήρη χειραγώγηση της ψηφιακής τηλεόρασης από τους ιδιοκτήτες των μεγάλων ιδιωτικών σταθμών. Κατήγγειλαν επίσης ότι η Digea μετά την εξαφάνιση της ΕΡΤ θα οικειοποιηθεί τις μεγάλες υποδομές της ΕΡΤ στα Κέντρα Εκπομπής (κτήρια, ρευματοδότηση, ιστούς, κεραιοσυστήματα) για να εξασφαλίσει δωρεάν υποδομές, τις οποίες, στην αντίθετη περίπτωση, θα έπρεπε η Digea να κατασκευάσει.[11] Το σκανδαλώδες είναι ότι η ρύθμιση για την ψηφιακή τηλεόραση χαρίζει άδειες, τις οποίες το ΣτΕ τις έχει κρίνει παράνομες από το 2010, στα ήδη υπερχρεωμένα κανάλια και δίνει μέσω της Digea την παροχή δικτύου στα κανάλια. Στην πραγματικότητα απάλλαξαν από το βάρος της νομιμοποίησης και από τα οικονομικά χρέη τους ιδιωτικούς σταθμούς.[12]

5. Η παρακαταθήκη του αγώνα της ΕΡΤ – Οι εργαζόμενοι συνεχίζουν

Όμως, οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ δεν πτοούνται. Αρχίζουν να εκπέμπουν από το πεζοδρόμιο. Εκπέμπουν στο διαδίκτυο μέσω του ertopen.com και στον ραδιοτηλεοπτικό αέρα μέσω τη Θεσσαλονίκης και της περιφέρειας. Το πρωί της Παρασκευής, 1.250.000 θεατές παρακολούθησαν το ιστορικό δελτίο που ξεκίνησε μετά τις 9:30 το βράδυ της Πέμπτης και εξέπεμψε από το πεζοδρόμιο.[13]

Εν τω μεταξύ, οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ3 συνέχιζαν τον αγώνα τους, παραμένοντας μέσα στα κτήρια (ραδιοφώνου και τηλεόρασης), παράγοντας καθημερινά πρόγραμμα. Παραμονές πρωτοχρονιάς έκαναν ρεβεγιόν στις εγκαταστάσεις του ραδιοφώνου, όπου συνέρευσε πλήθος κόσμου για συμπαράσταση. Όπως γλαφυρά περιγράφει ένας εργαζόμενος στην ΕΡΤ3, *«Τίποτα δεν είναι τέλειο, αλλά ο Δερμεντζόγλου έφτιαξε την κινηματογραφική λέσχη των ονείρων του.*

Τίποτα δεν είναι τέλειο, αλλά στο εορταστικό πρόγραμμα ήμασταν παρέα με εκπροσώπους των σχολικών φυλάκων, του κινήματος της Χαλκιδικής, της BIOME, των γιατρών και του κοινωνικού ιατρείου, είμαστε δηλαδή με την κοινωνία κι όχι με ντε-

10. ΕΕΔΑ, «Αντισυνταγματικό το κλείσιμο της ΕΡΤ», Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία, 10-11-2013, σελ.7.

11. Για περισσότερα δες το άρθρο του Ν. Μιχαλίτση, «Μαύρο φόντο για την ψηφιακή διαπλοκή», εφημερίδα Η Εποχή, 10-11-2013.

12. Δες την συνέντευξη με το Γ. Πλειό, στην εφημερίδα Η Εποχή, 10-11-2013, σελ. 16-17. Ο Γ. Πλειός, είναι καθηγητής Κοινωνικής και Πολιτικής Ανάλυσης της Επικοινωνίας, του Τμήματος ΕΜΜΕ του Πανεπιστημίου Αθηνών.

13. Γ. Μπασκάκης, «Η φωνή της ΕΡΤ αντηχεί ακόμα», Η Εφημερίδα των Συντακτών, 9-10/112013.

μέκ ευγενικούς κομματάρχες και ποζάτους ‘’καλλιτέχνες’’.

Είμαστε δηλαδή επιτέλους δημόσια ραδιοτηλεόραση. Και είμαστε τέτοιοι γιατί δεν υπάρχει τίποτα τέλειο σε εμάς».[14]

Εντούτοις, ο πεντάμηνος αγώνας των εργαζομένων στην ΕΡΤ άφησε παρακαταθήκες σε πολλά επίπεδα: σε εργασιακό, συνδικαλιστικό, πολιτικό, πολιτιστικό, οργανωτικό, καθώς επίσης σε ζητήματα αυτοοργάνωσης, αυτοδιαχείρισης και αλληλεγγύης, τα οποία μπορούν να εμπλουτίσουν με γνώσεις και εμπειρίες και άλλα τέτοια παρόμοια εγχειρήματα.

Ήδη, στις νέες εγκαταστάσεις των εργαζομένων της ΕΡΤ, της Ertopen, οι οποίες βρίσκονται απέναντι από το ραδιομέγαρο, οι εργαζόμενοι έχουν δημιουργήσει τις υποδομές που χρειάζονται για να εκπέμπουν πλήρες πολυσυλλεκτικό ραδιοφωνικό πρόγραμμα, ενώ γίνεται προσπάθεια να λειτουργήσει και τηλεοπτικό στούντιο.[15]

14. Απόστολος Λύκεσας, «Στην ΕΡΤ3 ό,τι ποτίζαμε μεγάλωσε και συνεχίζουμε!», εφημερίδα Πριν, 29-12-2013.

15. Αγγέλα Νταρζάνου, «Μάθημα ζωής ο αγώνας των εργαζομένων της ΕΡΤ», εφημερίδα Η Αυγή, 1-1-2014.

Η ΔΙΑΤΛΑΝΤΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΚΗ ΣΧΕΣΗ (TTIP) ΗΠΑ – Ε.Ε. ΚΑΙ Η ΕΛΛΑΔΑ

Σάββας Ρομπόλης
Ομότιμος Καθηγητής
Παντείου Πανεπιστημίου
Επιστημονικός Διευθυντής
του ΙΝΕ/ΓΣΕΕ

Η Διατλαντική Εμπορική και Επενδυτική Εταιρική Σχέση (TTIP) μεταξύ ΗΠΑ – ΕΕ ενώ παρουσιάζεται ως μια Εμπορική Συμφωνία, ουσιαστικά δεν πρόκειται για μία γεωοικονομική και γεωπολιτική επιλογή που προβάλλεται ως συμφωνία ελεύθερου εμπορίου πλήρους απελευθέρωσης της διακίνησης αγαθών, υπηρεσιών, επενδύσεων και εργατικού δυναμικού, συμπεριλαμβανομένων της πνευματικής ιδιοκτησίας, των κρατικών προμηθειών, των δημόσιων υπηρεσιών υγείας, εκπαίδευσης, κοινωνικής ασφάλισης, ύδρευσης, κλπ. Με άλλα λόγια, οι ΗΠΑ προκειμένου να εξάγουν φυσικό αέριο και πετρέλαιο στην Ευρώπη και την Γερμανία, αλλάζοντας τις ισορροπίες προμηθειών ενέργειας στην Ε.Ε. (γεω-πολιτική – γεω-οικονομική στρατηγική), επιβάλλουν την T.T.I.P.

Ο κεντρικός στόχος αυτής της συμφωνίας, εάν μιλήσουμε με όρους, προσέγγισης στις αρχές του 1900, της Ρόζας Λούξεμπουγκ, είναι η επιπλέον ζήτηση εκτός και εντός των ορίων του καπιταλιστικού κέντρου για την δυναμική αύξηση των κερδών. Σε όρους imperium προσέγγισης ο κεντρικός στόχος είναι η ένταση των συνθηκών μεταξύ των γεω-οικονομικών και γεω-πολιτικών σφαιρών ή δορυφόρων επιρροής. Σε όρους πολιτικής οικονομίας ο κεντρικός στόχος είναι η πλήρης διάρρηξη της σχέσης οικονομίας – κοινωνίας στις σημερινές συνθήκες συσσώρευσης του κεφαλαίου (κράτος και κεφάλαιο) και η δημιουργία όρων και προϋποθέσεων της πλήρους σύζευξης της σχέσης οικονομίας - αγορών (Κεφάλαιο – Κράτος). Η παρατήρηση αυτή σημαίνει ότι η TTIP θα επιβάλλει την θεσμοποιημένη θέσπιση της κυριαρχίας των αγορών όχι μόνο στον κοινωνικό χώρο αλλά και στις κρατικές οντότητες. Αυτό σημαίνει ότι ενώ με το ισχύον καθεστώς μόνο ένα κράτος μπορεί να ενάγει ένα άλλο κράτος, με την TTIP το καθεστώς αυτό καταργείται και μία εταιρεία μπορεί να οδηγήσει στην διαιτησία τριών δικηγόρων από ένα σώμα 45-50 δικηγόρων ένα κράτος απαιτώντας αποζημίωση όταν το συγκεκριμένο κράτος πάρει μέτρα υπέρ των συμφερόντων των πολιτών του, τα οποία συνεπάγονται, κατά την κρίση της εταιρείας, μείωση των κερδών της.

Η πλήρης αυτή απελευθέρωση των αγο-

ρών απέναντι στα κράτη και τις δημόσιες πολιτικές, έρχεται σε αντίφαση με την διαπίστωση ότι μία από τις αιτίες της χρηματοπιστωτικής κρίσης του 2008 ήταν η αυτονόμηση του διεθνούς χρηματο-πιστωτικού συστήματος από την πολιτική και τις αποφάσεις της.

Παρόλα αυτά, το καθεστώς της TTIP διατηρεί την πλήρη απελευθέρωση των χρηματο-πιστωτικών αγορών από τις δημόσιες πολιτικές στην σφαίρα κυκλοφορίας του κεφαλαίου και επιπλέον την διευρύνει θεσμοθετημένα στην σφαίρα της παραγωγής. Η γενίκευση αυτή σημαίνει την δημιουργία μίας μεγαλύτερης παγκόσμιας αγοράς με το καθεστώς TTIP στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε όρους ασιατοποίησης της αγοράς εργασίας, των εργασιακών σχέσεων, των μισθών, της κοινωνικής ασφάλισης, της υγείας, κλπ, καταργώντας ακόμη και το ελάχιστο επίπεδο του ευρωπαϊκού κοινωνικού κεκτημένου. Και όλα αυτά θα συμβαίνουν με μία απειροελάχιστη αύξηση του ΑΕΠ (0,06%) σε Ευρώπη και ΗΠΑ και μία αύξηση 3 λεπτών την ημέρα στο κατά κεφαλή εισόδημα των κατοίκων τους, σύμφωνα με το Ευρωπαϊκό Κέντρο Διεθνούς Πολιτικής Οικονομίας. Επίσης, σύμφωνα με το IFO (Γερμανικό Ερευνητικό Οικονομικό Ινστιτούτο) η κατάργηση των ήδη περιορισμένων δασμών μεταξύ Ε.Ε. και ΗΠΑ θ μπορούσε να οδηγήσει «μακροπρόθεσμα», σε 13,4% αύξηση του κατά κεφαλή εισοδήματος των ΗΠΑ, ενώ η αντίστοιχη αύξηση για τα 27 κράτη-μέλη της Ε.Ε. υπολογίζεται κατά μέσο όρο στο 5%.

Με αυτά τα δεδομένα, το μέλλον των Ελλήνων και Ευρωπαίων πολιτών είναι η επιδείνωση του βιοτικού τους επιπέδου, δεδομένου ότι όχι μόνο απορυθμίζεται το κοινωνικό κράτος στην Ε.Ε. και την Ελλάδα αλλά αποδιαρθρώνεται και θεσμοποιημένα ιδιωτικοποιείται. Με άλλα λόγια, αυτό που έχει συμβεί στην Ελλάδα τα τελευταία έξι χρόνια με την εφαρμογή των Μνημονίων και την πολιτική της εσωτερικής υποτίμησης θα συμβεί σε όλη την Ευρώπη, γεγονός που σημαίνει ότι όπως η Ελλάδα έχει μετατραπεί σε μία ειδική περιφερειακή οικονομική ζώνη στην Ευρώπη, το ίδιο η Ευρώπη θα μετεξελιχθεί σε Ειδική Οικονομική ζώνη των ΗΠΑ. Γι' αυτούς ακριβώς τους λόγους και οι δύο πλευρές του Ατλαντικού επιδιώκουν την αδιαφάνεια, την μικρότερη δυνατή δημοσιότητα και την απόκρυψη του κοινωνικού κόστους αυτής της συμφωνίας. Για παράδειγμα, ποιο θα είναι το μέλλον και το κοινωνικό κόστος του αγροτικού τομέα στην Ε.Ε. ο οποίος θα πληγεί, ίσως, περισσότερο από τους άλλους, όταν έχει 30 εκατ. εργαζόμενους στην Ευρώπη και συμβάλλει κατά 3,5% του ΑΕΠ της;

Με δεδομένες αυτές τις προοπτικές, οι αμφισβητήσεις της συμφωνίας διευρύνονται ενώ οι σχετικές μελέτες αποδεικνύουν ότι τα προβαλλόμενα ως οικονομικά οφέλη (αύξηση των επενδύσεων, των θέσεων εργασίας και των εισοδημάτων) δεν επαληθεύονται, λαμβάνοντας υπόψη τα αποτελέσματα αντίστοιχων συμφωνιών που δεν έχουν ακόμα υπογραφεί (Συμφωνία συνεργασίας του Ειρηνικού – Trans Pacific Partnership, T.P.P.). Με αυτά τα δεδομένα το κίνημα που έχει διευρυνθεί στην Ε.Ε. και σε πολιτείες των ΗΠΑ απαιτείται να επεκταθεί ακόμη περισσότερο στα κράτη-μέλη με την δραστηριοποίηση νέων κοινωνικών, επιστημονικών και πολιτικών υποκειμένων και την ανάδειξη ότι η συμφωνία αυτή αφορά μία γεω-πολιτική επιλογή που διεισδύει στον θεσμικό και πολιτικό πυρήνα χάραξης της στρατηγικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ LIFELONG – LEARNING (ΕΠΕΝΔΥΣΗ ΣΤΗΝ ΠΡΑΣΙΝΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ (ΟΚΤΩΒΡΗΣ 2013 – ΟΚΤΩΒΡΗΣ 2015)

Το ΙΝΕ/ΓΣΕΕ συμμετέχει (Ελενα Κουστα Αντα Σταμάτη) στην υλοποίηση του έργου INVESTinGREEN, στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού προγράμματος Lifelong Learning, το οποίο στοχεύει στην αποτύπωση – ανάλυση των εθνικών πολιτικών και των εργασιακών συνθηκών στην πράσινη οικονομία και την απασχόληση.

Ιδιαίτερη βαρύτητα αποτελεί το ζήτημα της δημιουργίας νέων επιχειρήσεων και δεξιοτήτων εργασίας στην πράσινη οικονομία, μέσα σε ένα ασφαλές εργασιακό περιβάλλον, εστιάζοντας στην απασχόληση και κατάρτιση στον τομέα της αξιολόγησης δεξιοτήτων, των διαδικασιών δημιουργίας προφίλ, του επαγγελματικού προσανατολισμού, της παροχής συμβουλών.

Το πρόγραμμα ανταποκρίνεται στην εθνική και ευρωπαϊκή ανάγκη της δημιουργίας νέων ευκαιριών εργασίας και της πρόβλεψης νέων δεξιοτήτων, σε σχέση με τις βαρύτατες συνέπειες της οικονομικής κρίσης, που εκδηλώνονται με το κλείσιμο επιχειρήσεων και την υπεραύξηση του ποσοστού ανεργίας.

Επιδιώκει τους ακόλουθους στόχους:

- Να βελτιώσει την ποιότητα των συστημάτων ΕΕΚ και των συνθηκών απασχόλησης, μέσω της μεταφοράς μιας επιτυχημένης μεθοδολογίας (Prestito d' Onore - Περιφέρεια Marche) των υπηρεσιών και των πρακτικών για τη βελτίωση και υποστήριξη των συστημάτων ΕΕΚ και των συστημάτων απασχόλησης κατά την εκκίνηση και τη δημιουργία αυτοαπασχόλησης στην πράσινη οικονομία.
- Να μεταφέρει και διαδώσει στις ενδιαφερόμενες περιοχές (Ιταλία, Ισπανία, Ελλάδα, Βουλγαρία και Ρουμανία), ένα μοντέλο υπηρεσιών ΕΕΚ για την ανάπτυξη δεξιοτήτων στον πράσινο τομέα με οικολογικό προσανατολισμό, μέσω της ενίσχυσης του δικτύου μεταξύ δημόσιων και ιδιωτικών φορέων, όπως ιδρύματα επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης, ερευνητικά ινστιτούτα,

επιχειρήσεις, κοινωνικούς συνομιλητές, πιστωτικά ιδρύματα και υπεύθυνους για τη χάραξη πολιτικής σε όλη την Ευρώπη, ώστε να βελτιώσει και να ενισχύσει την ανάπτυξη του τομέα της πράσινης επιχειρηματικότητας και απασχόλησης.

Οι εταίροι είναι αντιπροσωπευτικοί της ιδέας Triple Helix[1], η οποία αποτελεί τη βάση του έργου INVESTinGREEN καθώς προσδιορίζει 3 διαφορετικά είδη οργανισμών - εταίρων, καθένας από τους οποίους, υπό διαφορετικό πρίσμα και εμπλοκή στο πλαίσιο ανάπτυξης του έργου, ασχολείται με τα κοινά προβλήματα και τις προκλήσεις:

1) Δημόσιες Αρχές, όπως η Περιφέρεια της Περούτζια, η Περιφέρεια των Μάρκε & ο Δήμος της Μούρθια, με αρμοδιότητες για τον καθορισμό πολιτικών Κατάρτισης & Αγοράς Εργασίας και τη διαχείριση Δημοσίων Υπηρεσιών Απασχόλησης (ΔΥΑ)·

2) Φορείς Υποστήριξης Επιχειρήσεων (όπως το ίδρυμα SATEAN, η Σχολή Διοίκησης Adam Smith, η Italia Forma)·

3) Ερευνητικοί Φορείς / Κέντρα Εκπαίδευσης κοινωνικών συνομιλητών (ITER, SSCTSP, INE / ΓΣΕΕ).

Η υλοποίηση του έργου κινείται σε τέσσερις συνιστώσες:

(1) Καταγραφή και ανάλυση και συγκριτική αποτύπωση των εθνικών πλαισίων και των εργασιακών συνθηκών - αναγκών που επικρατούν στις εμπλεκόμενες χώρες.

(2) Πιλοτική δράση μάθησης για φορείς ΔΥΑ και ΕΕΚ πάνω στην εφαρμογή μέσων.

(3) Πειραματισμό και δοκιμή του μοντέλου INVESTinGREEN μέσω συνεδριών κατάρτισης και συμβουλευτικής για υποψήφιους πράσινους επιχειρηματίες.

(4) Σεμινάρια μεταφοράς σχετικά με τα αποτελέσματα της εφαρμογής και της τελικής επικύρωσης με τα αντίστοιχα ενδιαφερόμενα μέρη.

Τα αποτελέσματα θα αποτελέσουν αντικείμενο πειραματικής εφαρμογής και δοκιμών σε 4 διαφορετικά περιβάλλοντα (Κεντρική & Βόρεια Ιταλία, Νοτιοανατολική Ρουμανία και Νότια Ισπανία) και θα μεταφερθούν σε έξι περιβάλλοντα (Κεντρική & Βόρεια Ιταλία, Ρουμανία, Ελλάδα, Ισπανία και Βουλγαρία), υποστηρίζοντας τη δημιουργία σταθερών Δικτύων επαγγελματιών και ενδιαφερομένων του κλάδου της πράσινης οικονομίας, με στόχο τη βιώσιμη επιχειρηματικότητα και απασχόληση.

Στην κοινοπραξία συμμετέχουν δημόσιες αρχές με κεντρικό ρόλο στο πεδίο της μεταφοράς, οργανώσεις ΕΕΚ με εμπειρία, κοινωνικοί εταίροι. Η σύνθεση αυτή θα διευκολύνει τη διαδικασία μεταφοράς και τον αναμενόμενο αντίκτυπο σε τοπικό, εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο, επιτρέποντας μια μεγάλης κλίμακας συμμετοχή των ενδιαφερομένων φορέων, διαρκή αποτελέσματα στις αγορές και τους ενδιάμεσους και τους τελικούς δικαιούχους.

1. Η συνεργασία μεταξύ των διαφόρων φορέων μεταξύ των πανεπιστημίων και των ανωτέρων σχολών, αλλά και μεταξύ της ακαδημαϊκής κοινότητας, της βιομηχανίας και των δημόσιων φορέων στο πλαίσιο ενός προτύπου τριπλού έλικα.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΙΝΕ/ΓΣΕΕ

28 Απριλίου 2014

Ο Επιστημονικός Συνεργάτης του ΙΝΕ-ΓΣΕΕ, Δημήτρης Κατσορίδας, συμμετείχε σε εκδήλωση της συνδικαλιστικής παράταξης του ΜΕΤΑ (Μέτωπο Εργατοϋπαλληλικής Ταξικής Ανατροπής), στο Δημαρχείο της Καισαριανής, με θέμα: «Από το Σικάγο μέχρι σήμερα, η ιστορία του εργατικού κινήματος». Το θέμα της εισήγησής του ήταν: *«Η ιστορία της εργατικής πρωτομαγιάς. Ένα χρονικό»*.

30 Απριλίου 2014

Ο Επιστημονικός Συνεργάτης του ΙΝΕ-ΓΣΕΕ, Δημήτρης Κατσορίδας, συμμετείχε σε εκδήλωση για την εργατική πρωτομαγιά, την οποία διοργάνωσε η συνδικαλιστική παράταξη, «Αγωνιστική Συνεργασία ΟΤΕ», στο Πολιτιστικό Κέντρο Εργαζομένων του ΟΤΕ, με θέμα εισήγησης: *«Η ιστορία της εργατικής πρωτομαγιάς και οι αγώνες της εργατικής τάξης».*

29 Μαΐου 2014

Ο Επιστημονικός Συνεργάτης του ΙΝΕ-ΓΣΕΕ, Δημήτρης Κατσορίδας, συμμετείχε σε εκδήλωση-συζήτηση, την οποία διοργάνωσε το Libby Sacer Foundation, στην Αθήνα, με θέμα: «Δημόσιος χώρος και διαδήλωση».

10 Ιουνίου 2014

Ο Επιστημονικός Διευθυντής του ΙΝΕ και Καθηγητής, Σ. Ρομπόλης, συμμετείχε ως εισηγητής σε ημερίδα, που διοργάνωσε το Ίδρυμα Ρόζα Λούξεμπουργκ, με θέμα: *«Η Διατλαντική Συμφωνία ΗΠΑ – Ευρωπαϊκής Ένωσης και οι επιπτώσεις της».*

16 Ιουνίου 2014

Συμμετοχή του Επιστημονικού Διευθυντή του ΙΝΕ και Καθηγητή, Σ. Ρομπόλη, σε ημερίδα που διοργάνωσε στην Αθήνα το Γραφείο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με την συμμετοχή του Επιτρόπου Απασχόλησης και Κοινωνικών Υποθέσεων Ador Lazlo με θέμα: *«Ευρωπαϊκές Πολιτικές Απασχόλησης».*

19 Ιουνίου 2014

Συμμετοχή του Επιστημονικού Διευθυντή του ΙΝΕ και Καθηγητή, Σ. Ρομπόλη, σε ημερίδα που διοργάνωσε στην Αθήνα το Ίδρυμα Friedrich Heber με την παρουσία του Καθηγητή και μέλους του Γερμανικού Συμβουλίου Εμπειρογνωμόνων, P. Bollinger με θέμα: *«Δημιουργία Θέσεων Εργασίας σε Ελλάδα και Ευρώπη».*

23- 24 Ιουνίου 2014

Συμμετοχή του ΙΝΕ–ΓΣΕΕ (*Χρ. Τριανταφύλλου*) στην ετήσια διάσκεψη του δικτύου συνδικαλιστικών ερευνητικών ινστιτούτων (TURI), που διοργάνωσε στην Σόφια το ευρωπαϊκό συνδικαλιστικό ινστιτούτο (ETUI) με θέματα εργασιών : κοινωνική & οικονομική κατάσταση στην Βουλγαρία, τα συνδικάτα απέναντι στην κρίση σε διάφορες χώρες της Ε.Ε, οι ειδικές συστάσεις της Ε.Ε στα κράτη-μέλη, η ενδο-ευρωπαϊκή μετανάστευση, το σχέδιο διατλαντικής συμφωνίας εμπορίου & επενδύσεων, πρόσφατες εξελίξεις και μελλοντικές συνεργασίες στο πλαίσιο του δικτύου (TURI).

25 Ιουνίου 2014

Ο Επιστημονικός Συνεργάτης του ΙΝΕ-ΓΣΕΕ, Δημήτρης Κατσορίδας, συμμετείχε σε εκδήλωση-συζήτηση, την οποία διοργάνωσε το Εργατικό Κέντρο Χίου, με θέμα εισήγησης: *«Το κίνημα ανέργων στον Μεσοπόλεμο και οι κοινωνικές και ψυχολογικές επιπτώσεις της ανεργίας σήμερα».*

25 Ιουνίου 2014

Συμμετοχή του ΙΝΕ–ΓΣΕΕ (*Χρ. Τριανταφύλλου*) σε συνάντηση παιδαγωγικής ομάδας εργασίας του ευρωπαϊκού συνδικαλιστικού ινστιτούτου (ETUI) στις Βρυξέλλες, για την αξιολόγηση και τον επανασχεδιασμό του σεμιναριακού κύκλου ευρωπαϊκής επιμόρφωσης νέων *συνδικαλιστικών στελεχών.*

26-27 Ιουνίου 2014

Συμμετοχή του ΙΝΕ–ΓΣΕΕ (*Χρ. Τριανταφύλλου*) στην 2η διακρατική συνάντηση του ευρωπαϊκού Προγράμματος GOCOBA *«Η νέα ευρωπαϊκή οικονομική διακυβέρνηση και οι επιπτώσεις της στις εργασιακές σχέσεις : εθνικές εμπειρίες και συγκριτική ανάλυση»,* που πραγματοποιήθηκε στο Παρίσι, με την συμμετοχή ερευνητικών συνδικαλιστικών ινστιτούτων της Ισπανίας (Fundacion 1ο de Mayo), Γαλλίας (IRES), Ιταλίας (ISF IRES Bruno Trentin), Βουλγαρίας (ISTUR), του πανεπιστημιακού ινστιτούτου της Λισαβόνας και της ευρωπαϊκής επιτροπής.

ΙΝΕ/ΓΣΕΕ
Ιουλιανού 24, Τ.Κ. 104 34
Κωδ. 3385